

Hitben megerősödve megmaradni (Református hírnök) 2017.10.15.

Szerző Administrator

2017. október 25.

Utolsó frissítés 2017. október 26.

2017. október 26., csütörtök, VéleményFotó: Sánta Imre Az árapataki, kilyéni és uzoni református gyülekezetek úgy gondolták, hogy a reformáció 500. évfordulóját egymás hite által épülve, gazdagodva akarják megünnepelni. Ennek jegyében gyülekezeti találkozókat szerveztek, először április 9-én Kilyénben, majd szeptember 17-én Árapatakon. Az uzoni hálaadó ünnepségre 2017. október 15-én került sor a református templomban. Idézet a meghívóból: Együtt köszönjük meg az elmúlt 500 évet és imádkozunk a következő 500 évről.

Az ünnepi istentiszteleten ígét hirdetett Egyed-Kolumbán László kilyéni lelkipásztor a János evangéliuma 1:9–13 alapján, hangsúlyozva, hogy Luther Márton számára az „életet” jelentette a Szentírásban megtalált üzenet, hogy az üdvösséget Isten adja ingyen kegyelemből azoknak, akik hisznek benne. Mi ma egyáltalán be akarjuk-e fogadni az Úr Jézus Krisztust, a szerint élünk-e? – tette fel a kérdést az igehirdető. Majd azzal folytatta, hogy az igazi világosság eljött a világba, de ma is vannak, akik szeretnek sötétségben élni. Sokan jónak, igaznak tartják magukat, és már nem annyira fontos az Ige, az istentisztelet. De Pál apostol és Silás példája is mutatja, hogy akik befogadták őt, azok számára „hatalmat adott, hogy Isten fiaivá legyenek”. Azok számára ő az életet megtartó mentő.

A szép számban megjelent árapatakiakat, kilyénieket és helybélieket Ungvári Barna András lelkipásztor köszöntötte, kifejezve reményét, hogy a reformáció 500 éves jubileuma nemcsak a visszaemlékezést, a múltba való tekintést jelenti, hanem erős hittel a jövőbe való kapaszkodást is.

Ezt erősítette meg Fülöp-Gál László árapataki lelkész előadása, aki a reformáció erdélyi, háromszéki terjedéséről értekezett. Az Erdélyi Református Egyház létrejötté 1564-re tehető, amikor a nagyenyedi zsinaton a helvét, illetve lutheri irányú reformáció elvált egymástól. Hangsúlyozta, hogy mennyire fontos volt Isten ígéjének a személyes átélése és megélése, példákat is felsorakoztatva erre: Heltai Gáspár, Johannes Honterus, Bocskai István, Bethlen Gábor, I. Rákóczi György. A brassói Johannes Honterus reformátori tanai terjedtek, jó táptalajra találtak mind a három közösségben, de mindenhol voltak helyi sajátosságai. A Szék földjén fekvő Árapatak Hívéggel együtt, majd Kilyén és Uzon is korán a reformáció útjára lépett, és azóta is őrzi ezt az örökséget.

Az Uzoni Református Dalárda énekkel és verssel tette még meghittebbé az ünnepet, majd nemzeti imánk eléneklése után az ünneplők a toronyhoz vonultak, ahol hálát adtak a harangok villanymeghajtásra való szereléséért, ami Kuti Dénes egyháztag adományából valósulhatott meg, Tóth Lajos és Tóth Rozália emlékére (apa és leánya), akik 22, illetve 16 évig harangozóként szolgáltak egyházközségünkben. Ezt követően került sor a templom nyugati falára elhelyezett emléktábla leleplezésére és megáldásra. Felirata az évszámok megjelölése mellett egy idézetet tartalmaz a Zsidókhoz írt levélből: 1517–2017 „Mi nem vagyunk a meghátrálás emberei, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk.” Isten iránti hálával állította az Uzoni Református Egyházközség a reformáció 500. évében.

A közös fénykép elkészítése után a rendezvény szeretetvendégséggel ért véget, ahol a jelenlevők hangsúlyozták a találkozás, az ünneplés fontosságát, viccesen arra kérve a lelkipásztorokat, hogy ne várjanak újabb 500 évet hasonló találkozók megszervezésével.